

A mészárszék szakralitása
Rembrandt, Soutine, Bacon és Hirst művei a bataille-i filozófia
kontextusában

A vágóhidat, mely az ipari halál helyszíne, általában messzire elkerüljük. A társadalom egy ponton úgy döntött, a halálnak nincs helye a mindennapokban. Georges Bataille a *DOCUMENTS* 1929-es VI. számában ezt a fordulatot kritizálja erőteljes szócikkében, melyhez Eli Lotar felkavaró fényképeit társította. A francia gondolkodó amellett érvel, hogy ezzel a nietzscheiánus modern ember a szentség után saját magát is felszámolja. Szükségesnek tartja a transzgressziót, mely (többek között) saját mortalitásunkkal és hús-mivoltunkkal való szembesülésünk által érhető csak el nézete szerint.

A szócikk és a bataille-i életmű további vonatkozó írásainak kontextusában vizsgálom előadásomban Rembrandt Mészárszék című képét, valamint az említett festményre kiindulási pontként tekintő Chaïm Soutine, Francis Bacon és Damien Hirst egyes műveit. Az említett alkotók életműveiben különböző okokból kiemelt szerephez jut(ott) az *abattoir*-téma: munkásságuk karakterisztikus eleme a hús, az áldozat és a vágóhidak világa vallásos áthallásokkal társítva, melyek ezáltal értelmezhetővé válnak a bataille-i filozófia horizontján.

Tarr Linda Alexandra